

<http://maxminus.weebly.com>



**DIOGEN**  
pro kultura magazin pro culture magazine

<http://diogen.weebly.com>

DEVIČANSKA BELINA PLATNA

**MOJ SLIKAR**

Iz devičanske beline platna grafitom  
Izvlačiš moja teška bedra U dahu sam Riba  
Punoće Osmehom mi plovi jevanđeljska ikra  
Pokretima privremene potpunosti naznačiš  
Greh gust kao tajna etruske tišine  
Snažne ruke obavijaju usred ranjivog jutra  
Začetu belinu žednog mi trbuha U krugove se pletu  
Gnezde dve golubice snežne otekle od zrelog meda  
Bezglasna u pitomosti davanja koža poprima boju  
Leta Mirisima otvara se divlja oskоруša  
Dodirnuta cimetnim akvarelom svitanja  
Karavanima prstiju niz kičmu otvaraš jezera  
Bezdan Grlatog labuda nek okruna biserom  
Zvezde pred nežno potonuće

Д

#### **PRE NEGO GLASOM SVA ISCURIM**

Gori mesec Crvena svetlost legla po lipama  
Utonulim u reku Iz lišća gledaju me nepoznate  
Oči Blesnu golo rame Pašnjak na tvojim grudima  
Blistave kapi sušim užarenim dlanovima Koliko  
Juče govorio si o bojama Van Gogu O plavetnilu  
Duše Devičanstvu Spletu senki I ništa o tome  
Da će odlazak uzvitlati prosuto lišće Pokrenuti  
Bunar ćutnje Tu više nisu tvoje oči koje nose  
Uličnu svetlost Odblesak crnih kula u vodi  
Mostove koji proždiru reku i udar gradske ure

U kojem se sudariše naše ruke pre zore  
Dok smo ispraćali čamce nadute maglom i mornare  
S pogledima ispunjenim gospodstvom labudova  
Gde su sada zvezde upaljene vršcima užarenih  
Prstiju Čekanjem podsećam na raskršća bez  
Putokaza iz kojih izrastam suncokretna sa debelim  
Semenkama Hodočasnica čija su kolena obale  
Prispele za prihvat lađe Neka ti na njima dolazak  
Bude molitva pre nego glasom sva iscurim

### **OSMEHOM OTKRIVAŠ HOD**

I trajaše zvuk sanjiv od sparine Ulepljen  
Žitkim letom Tromi brod Nagnut nad  
Manastirskim zidom Po stepeništu  
Igrala prosuta so Tanka u struku U rukama  
Monaha žeđ naslućena Hlebovi darivani  
Od Boga mirišu u zvuku Nagoveštavaju  
Svetkovinu U magli zrelog zraka minu  
Tvoja sen Osmehom otkrivaš hod Sunovrat  
Leta Noga pokrenuta iz korena bezdna  
Pečat neba Poj puti uzvitlane u visovima  
Svetilišta U tesnacu prostora gde rađa  
Se želja naga kao tvoja noga Prolaziš  
Nevesta Blistava U zlatu mladosti  
Verna jedino zvuku utopljenom  
U naborima tvojih svilenih haljina

## LUMBARDA

### *Dajani*

Ulice priljubljene jedna uz drugu Stare kamene  
Kuće proviruju kroz malene prozore Riblje podne  
Otkriva smeđi trbuh Sunčeva bazaltna košulja  
Upija pot tvojih žednih kapaka Mirišljava kulo  
Nevesto kukuruzne krvi Padam kroz svilene vrtove  
Voćnjake mlečnih kolena Kroz belinu osenčenu  
Kopljem sata Dvanaest udaraca odjeknu Toranj  
Katedrale Sv. Roka pada u bezdan Rađam se na tvom  
Vilinskom dlanu ulepljen solju Mirisom mladog  
Vetra sjajnim bedrima pokrenut Nag između juče  
I sutra Žar kamenja nas ujeda Prašina vinograda  
I spržena zemlja Svetlost oštri zube na klupko  
U sunovratu Igru mora na slepoj koži Zrelim  
Rukama vreme mesi glinu Pesak u grlu Tvoja  
Ramena razdvojena kao pisak lastavice pogođene  
U letu Noge bele topole krenule ka Zenitu  
Dodirnuh raž sunca u središtu kruga Podne  
Postade nevidljivo Njegov modar bat olistao  
Od brojeva pokori Svet

## SARAJEVO

Ljubio sam joj grudi otvorene školjke  
Sa debelim biserima u mrkom središtu  
Pili vino merlot Jeli tufahije sa orasima  
Svijeća na stolu izdisala Katedralni sat  
Udario zatim još jednom Žena koju sam  
Trebao da volim upletala se u moju sijenku  
Naga silazila niz tamnu ruku Bijelja od  
Hljeba rebrima mekim rušila svijet  
Ujutro kada je moja tuga odmorena i duša  
Ostala prilijepljena iza zida sna  
Prolazimo uskim ulicama Ustima tražimo  
Zvijezde Ispijamo usnuli miris hladnoće  
Prve kapi jutarnjega zlata Govorim joj istinu  
U damaru bola uzidala se kao svijetlost  
U mraku Posmatram čudna lica mimo nas  
Djeca govore riječi koje ne razumijem Tuđe  
Žene krote moje poglede Bijelina prevarena  
Našim prisustvom promiče kao tramvaj  
U besanoj noći Ona govori kako je u zidovima  
Katedrale posmatrala moje oči kako nije  
Smijela preći preko mosta na Miljacki  
Dozivali je glasovima mrtvog čvorka  
Snijeg je visio po niskim krovovima  
Njegovo debelo tijelo bilo naduvana riba  
Februar je preletio preko čela ostavio  
Sijenku izduženu kao vijugava lasta  
Nisam znao da posmatram katedralu  
Poslednji put Sve je prestalo biti  
I grad i topla žena

## **PAŠTROVSKA NOĆ**

Udara Perun celu noć Zveči dugačko koplje  
Zlatan neprobojan štit Iskre ognjenog bata  
Upija glatka koža uljanog ogledala Odjeci gromova  
Nadjačavaju riku crnih paštrovskih brda  
Tresu se haljine umornih monahinja maslina  
Lepljiva jegulja sklupčana na mojim grudima  
Udiše smrt Davno su otišli dečaci Iz trsja

Kraj obale posmatrali su tvoje mrko telo  
Zaslepljeno melodijom pokreta Duboko dole  
Rikala je glad upaljene zvezde Ustaje zora  
Vazduh se teško diše zgusnut sjajem jutra  
Svitanje pritiska lice uz prozorsko okno u kom  
Tvoji prsti traže logiku Smisla Sve sjedinjeno  
Miriše olistolim glasom dok traje priča  
U svetlosnom naponu i udar dva bila utopljenih u jedno

### **KIŠA NAD KOTOROM**

Iza prozora zarobljenim zelenim škuretam  
Promače bleđa sena Danima dažd ispira dlanove  
Ispružene u gluvo novembarsko nebo Odjekuje  
Stara gradska ura Miriše zalivski vetar na alge i so  
Na ramenu ujed letos ostavljen kada si mi pokazala  
Bolnu agoniju peska Dole u uvali gde su se dimili  
Vekovi u letu plamenih galebova Vreme je njušilo  
Ostavljene stope u pesku i žuti je slepac napuštao  
Uzorani okean Nisi progovorila ni Reč Gledala si  
Kako se otvara tamni pupak noći Guta nas u njemu  
Zarobljene Nisi imala snage da ostaneš u razlistanoj  
Tami Zvezde su gubile pravac Tonule u crno mastilo  
Leto se porađalo na tvom golom trbuhu Ljubav gasila  
Na mojim vlažnim dlanovima Noć crna grobnica  
Legla na mojim grudima Oleandri ogrnuti zelenim  
Kabanicama bez očiju pretvoreni u senke beže  
Rubovima mola u gustu pustoš prevarenu mirisom

Tvoga tela Jedan crveni trag na nebu pokrenu tvoj  
Usnuli horoskop da siđeš starim kamenim stepeništem  
Videh te tada poslednji put Samo kiša Kiša  
I moji užareni dlanovi Gospode pada li to krv

## **KO SI TI**

Ispijena mesečevom usnom  
Moja sena razdvojena

Krećem se po kući  
Kao utvara

Pričam sa tobom  
Tako znam  
Da me nećeš čuti

Nemam hrabrosti  
Vrata da otvorim

Plašim se da vidim  
Dima stub  
Iz tvojih tragova



Kako se vije

Mirišem jastuk

Po ko zna koji put

Iz šiblja tvog oka

Izlaze čudne

Male životinje

Grizu mi prste

Hodam nasumice

Zaslepljena srna

Raspukla smokva

Skriva

Pod usnama greh

Kore sećanja planuše

Stablom mog straha

Gorim

Kao veštica iz *Castilla*

Tvoje Van Gogovo oko

Posmatra moj pad

Spasiti me neće

Niti jedna pesma

Ti nisi drugi

Ko si ti

Neko ko je davno umro

Sada se svetiš

Novom rođenju

Kazuješ

Upaljen si trenutak

Smrt je obmana

Zdrobljena

Tvojim prstima

Moje trave mirišu

Ti si dvostruko vreme

Ja - zaključana stvar

Pod plavom kupolom

Kob nam se smeši

Kopljanik si

Pretorijanac

Kralj

Ja samo žena

Crni kristal

Raspolućena tvojom zagonetkom

## **PIČIJA**

Pičija Pičija Miriše na mladu smolu bora

Drhtajima pomera živu kožu Vertikalnu sveta

Svetlost sabira u jedinstvenu ćutnju osmeha

Otvora višebojnu podvojenost Vizantijsku

Igru muža i ljubavnika Predeo davanja zamirisa

Cimetnom bojom horizonta Predajem Ti nabubreli

Breg liniju crnog čempresa Poslednju odbranu

Upali preplanulu kapiju čekanja

Molitvom moga mleka Okruni predele zrenja

Plavu tragiku ribe Podižu se kolena snežna

Dva labuda blizanca Vrisnu tama bradavica

Zadrhtaše rebra koja toče ulje maslinjaka

Kriknu užas bedara Teški brod Kvasac

Iz kojeg izvire i narasta svet



---

PR

DIOGEN pro kultura  
<http://diogen.weebly.com>

MaxMinus magazin  
<http://maxminus.weebly.com>

DO NOT COPY